

REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

Zakonodajno-pravna služba

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 96 94, f: 01 478 98 79, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Številka: 020-14/12-4/

Datum: 4. 12. 2012

Na podlagi prvega odstavka 27. člena Poslovnika Državnega zbora je Zakonodajno-pravna služba pripravila

M N E N J E

o Predlogu zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o računskem sodišču (ZRacS-1A), skrajšani postopek, EPA 776-VI.

Zakonodajno-pravna služba (ZPS) je Predlog zakona preučila z vidika njegove skladnosti z Ustavo Republike Slovenije, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika.

S pravnosistemskega vidika ugotavljamo, da je zaradi medsebojne povezanosti predlogov zakonov, ki so v zakonodajnem postopku (Predloga zakona o spremembah in dopolnitvi Zakona o zagotavljanju pogojev za opravljanje funkcije predsednika republike, Predloga zakona o spremembi in dopolnitvi Zakona o ustavnem sodišču, Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varuhu človekovih pravic, Predloga zakona o spremembi in dopolnitvah Zakona o računskem sodišču in Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o funkcionarjih v državnih organih), treba utemeljiti predlagane pravice po prenehanju posamezne funkcije v razmerju do pravic, ki jih predlagani ali že sprejeti zakoni določajo za druge funkcionarje.

K posameznim določbam predloga zakona imamo naslednje pripombe:

K 2. členu

Za nov 33.b člen

Tretji odstavek novega 33.b člena določa, da se o vlogi, s katero se uveljavlja nadomestilo, odloči s sklepom. V skladu s splošnimi pravnimi pravili, ki veljajo za posamično odločanje, se meritorne odločitve sprejemajo z odločbo, procesne odločitve pa s sklepom. Odločanje o pravici do nadomestila nedvomno pomeni odločanje o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika. Takšno odločanje ima značaj enostranske, oblastne odločitve v konkretni in posamični zadevi, s katero se spreminja pravni položaj posameznika, zato bi bilo takšno odločitev treba sprejeti z odločbo. Uporabo odločbe narekuje tudi sam postopek v predlogu zakona, ki predvideva tako dokazovanje kot ugotavljanje dejstev, ki utemeljujejo pravico do nadomestila. Odločba je tudi akt, ki mora imeti določene sestavine, pri čemer je zlasti pomembna njena obrazložitev. Predlog zakona pa poleg tega, da predvideva odločanje s sklepom izključuje tudi možnost pravnega sredstva. Predlagana ureditev tako ne le, da omejuje pravno varstvo, ampak lahko povzroči, da stranka svojih pravic sploh ne bo mogla

učinkovito uveljaviti, saj sklepi zoper katere ni dovoljena pritožba sploh niso samostojni sklepi, zato za njih niti ni obvezna obrazložitev, izpodbijajo pa se lahko le s pritožbo zoper glavni akt. To samo po sebi terja premislek o ustreznosti odločanja s sklepom, pri čemer bi veljalo upoštevati, da je tudi doslej organ, ki je odločal o nadomestilu izdal odločbo, kar je razvidno iz prehodne določbe 4. člena Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o funkcionarjih v državnih organih, razlogi, ki bi utemeljevali spremembo pravnega akta, s katerim se odloča o pravici do nadomestila pa v predlogu zakona niso navedeni.

Predlagamo, da se sedanji šesti odstavek uvrsti na konec 33. b člena kot zadnji odstavek, saj gre za posebno določbo, ki določa iz katerih sredstev se izplačujejo nadomestilo, prispevki za socialno zavarovanje in odpravnina. Takšna sprememba vrstnega reda bi omogočila tudi sistematično zaporedje sedanjega petega in sedmega odstavka, ki sta povezana, ker je za oba predviden prekršek in vrnitev zneskov nadomestila, ki so bili prejeti neupravičeno.

K 3. členu

Z vidika zakonodajne tehnike ocenjujemo, da bi bila zaradi jasnosti in preglednosti najbolj ustrezna sprememba celotnega 38. člena, saj gre za večje število sprememb, ki so tudi strukturirane na poseben način tako, da si ne sledijo, ampak so prepletene, poleg tega pa tudi naslov člena, ki določa prekršek odgovorne osebe ni pravilen, saj so vsebina člena tudi prekrški posameznika.

K 4. členu

Načelo zakonitosti zahteva, da je prekršek skladen z materialno določbo, ki je podlaga za ta prekršek. Glede na to, da mora funkcionar v skladu s petim odstavkom 33. b člena o prejemkih iz naslova dela v času prejemanja nadomestila obvestiti tako pristojni organ kot organ, ki izplačuje nadomestilo plače, je prekršek v prvem odstavku 38. a člena treba dopolniti tudi s kršitvijo dolžnosti obveščanja organa, ki izplačuje nadomestilo plače in tako zagotoviti spoštovanje predpisane obveznosti v celoti.

Višja sekretarka
Nataša Voršič, l.r.

Božo Strle
vodja

Poslano:

- Odboru za finance in monetarno politiko